

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobkyně: **M. M.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2020 č. j. MPSV-2020/216741-923,
ve věci příspěvku na péči

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2020 č. j. MPSV-2020/216741-923 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 9. 7. 2020 č. j. 55 169/2020/FMI, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od října 2019, a bylo rozhodnuto o tom, že se žalobkyni bude příspěvek na péči poskytovat ve výši 4.400 Kč měsíčně.
2. Žalobkyně namítala, že má omezenou funkci obou horních končetin, jejich úchopové schopnosti jsou výrazně oslabeny, má postiženou dynamiku ramenou všemi směry. Věci jí padají z rukou. Trpí silnými bolestmi, třesem rukou, ztrátou síly v rukou, ze které plyne neschopnost samostatně ovládat mechanický invalidní vozík, s čímž je spojeno omezení mobility i přes existenci kompenzační pomůcky. Není samostatně mobilní. Trpí omezenou hybností dolních končetin a dlouhodobou a závažnou nestabilitou. Tyto okolnosti podmiňují asistenci druhé osoby u neuznaných nezvládaných základních životních potřeb d) stravování a h) péče o zdraví. K základní životní potřebě stravování žalobkyně odkázala na příslušnou právní úpravu a uvedla, že sama si neotevře láhev s balenou vodou, maso na talíři jí musí převážně porcovat pečovatelka, protože má třes rukou. Má křeče v zápěstí a nízkou míru citlivosti v rukou. Není schopna sama manipulovat s nádobím, zvedat, nalévat a přenášet servírované jídlo. Rychlovarnou konvici s vodou neunes z důvodu její váhy. Sama si nezvládne nakrájet tužší potraviny, nebo si nalít pití z těžší nádoby nebo nádoby o větších objemech. Není schopna provádět činnosti, u kterých je potřeba využití jemné motoriky. Žalovaný nesprávně posoudil její schopnosti zvládat základní životní potřebu stravování. Není schopna si sama jídlo naporcovat příborem. To dělá sestra nebo pečovatelka. Nedokáže si sama ani jídlo naservírovat. To vše ostatně plyne i ze sociálního šetření. Namítala, že nelze brát za přijatelný standard stravování skutečnost, že si připraví jednoduchou stravu, namaže si housku a sní ji u kuchyňské linky.
3. Žalobkyně žalovanému vytkla i nesprávné posouzení základní životní potřeby h) péče o zdraví. Opětovně poukázala na příslušnou právní úpravu a zdůraznila, že potřebuje doprovod k lékaři, v případě nemoci další podporu. Ačkoliv je duševně schopna provádět stanovené léčebné postupy, nezvládá tuto aktivitu vzhledem ke svému tělesnému postižení, zejména těžkému postižení pohybového aparátu, polyetážovému vertebroalgickému syndromu celé páteře s arthrosou nosných kloubů, problémy s karpálními tunely, třesem rukou. Tuto základní životní potřebu pro ni zabezpečuje Zdravotní centrum Pomád Frýdek-Místek. Není schopna si infuze a injekce aplikovat a samostatně v důsledku postižení a funkčního omezení provádět každodenní péči o zdraví, což potvrzují i zprávy MUDr. L. a MUDr. K.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. V písemném vyjádření shrnul průběh správního řízení, citoval příslušnou právní úpravu a závěry napadeného rozhodnutí.
5. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení, které předcházelo jeho vydání, dle skutkového a právního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že žaloba je částečně důvodná.
6. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Rozhodnutím úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 9. 7. 2020 č. j. 55169/2020/FMI byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu výše příspěvku na péči od října 2019 a bylo

rozhodnuto o tom, že se žalobkyni bude poskytovat příspěvek ve výši 4.400 Kč měsíčně. Správní orgán I. stupně odkázal na posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 26. 11. 2019, podle něhož z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje žalobkyně pomoc při 6ti základních životních potřebách: a) mobilita, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Dle správního orgánu I. stupně žalobkyně splňuje podmínky § 4 zákona o sociálních službách a podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů je považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – středně těžká závislost. Součástí spisu je předmětný posudek o zdravotním stavu žalobkyně zpracovaný lékařem okresní správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 11. 2019 a v rámci posudkového zhodnocení je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je morbidní obezita, recidivující vertebrogenní algický syndrom s těžkou funkční poruchou bederní páteře, chronický lumboischiadický syndrom vlevo a kořenový syndrom L5/S1 vlevo diskovet.etiologie.

7. Součástí spisu je záznam ze sociálního šetření dne 23. 10. 2019, v němž je uvedeno, že žalobkyně se pohybuje pouze na invalidním vozíku. V době šetření hned vedle sebe měla také dvě francouzské hole a sdělila, že se po bytě pomalu projde se dvěma holemi. S pomocí dvou francouzských holí ve stoji s oporou vydrží stát chvíli, stojí v předklonu, hned spadne. Dále kromě jiného uvedla, že si z nakoupených surovin dokáže nachystat jednoduchou snídani a večeři, ale nedělá to, připravuje všechno sestra. Obědy jí nosí sestra a připravuje na stůl. Dokáže si také sama oběd ohřát v mikrovlnné troubě. Stravu si naporcuje, dokáže použít i příbor. Pitný režim se snaží dodržovat. Uchopí hrnek s tekutinou a napije se. Kávu a čaj si uvaří. Nemá dietní stravování. K lékařům ji dopravuje druhá osoba autem. Léky si připravuje a dává sama, léky polkne, není potřeba dohledu nad užíváním léků. Má přehled o lécích, které užívá, zná svůj zdravotní stav.
8. Proti rozhodnutí Úřadu práce – Krajské pobočky v Ostravě, podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 5. 11. 2020 č. j. MPSV-2020/216741-923. Odvolání žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný jako odvolací správní orgán si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
9. Z protokolu o jednání posudkové komise a z posudku posudkové komise MPSV ze dne 22. 10. 2020 vyplývá, že žalobkyně jednání posudkové komise byla přítomna. Žalobkyně se ke komisi dostavila na invalidním vozíku za pomoci pečovatelky. Na dotaz, jaké má subjektivní potíže, uvedla, že má problémy s chůzí, s dýcháním, má astma, trpí depresi. Na invalidním vozíku se pohybuje venku i doma. Na rukou má karpální tunely, mívá křeče v rukou. Léky užívá sama, orientuje se v lécích. Obědy jí vaří pečovatelka, jídlo nachystá na stůl. Chléb je schopna si namazat vsedě, čaj si neuvaří, protože se bojí, už 2 x se spálila, má spíše psychickou zábranu z možnosti opaření. Z lednice si je schopna vytáhnout jídlo, pokud není vysoko na polici. Dvě francouzské hole používá velmi málo, převážně je na vozíku. V posudku jsou citována zjištění z vyšetření žalobkyně 1. 4. 2020 v rehabilitační ambulanci se závěrem, že se u žalobkyně jedná o těžké postižení pohybového aparátu, polyetážový vertebrogenní algický syndrom celé páteř s arthrosou nosných kloubů. Chůze s oporou dvou francouzských holí na velmi krátkou vzdálenost, morbidní obezita, vrstvý syndrom, těžká porucha statodynamiky celé páteře, palpační citlivost uzlových bodů páteře a SIS BILL., hypertonus horních trapézů a erectorů trupu,

dynamika ramenou, kolenou a kyčlí s výrazným omezením všemi směry, stoj s titubací, širší báze. Posudek obsahuje rovněž zjištění z vyšetření žalobkyně v ortopedické ambulanci dne 24. 8. 2020. Žalobkyně uváděla znovu zhoršení chůze, brnění, mrtvění, padání věcí při syndromu karpálních tunelů. Dle zprávy se jedná o závažnou poruchu pohybového stereotypu pro enormní obesitu, jde o polyfunkční selhávání pohybového aparátu při enormní obezitě. Co se týká základní životní potřeby d) stravování, posudková komise učinila závěr, že dle výsledku sociálního šetření žalobkyně sdělila, že si z nakoupených surovin dokáže nachystat jednoduchou snídani a večeři, ale nedělá to, všechno připravuje sestra, sama si dokáže oběd ohřát v mikrovlnné troubě, stravu si naporcuje, použije i příbor, pitný režim dodržuje, uchopí hrnek s tekutinou a napije se, kávu i čaj si uvaří, zvládá tuto základní potřebu. Dle posudkové komise jsou námitky žalobkyně, že nezvládá základní životní potřebu stravování v rozporu s objektivními lékařskými nálezy, které neprokazují těžké nebo úplné omezení hybnosti horních končetin, z toho plyne, že žalobkyně je schopna vsedě si stravu naporcovat, naservírovat, sama se nají, napije. Posudková komise rovněž odkázala na výsledek sociálního šetření, podle něhož je žalobkyně schopna si snídani i večeři sama nachystat, ale nedělá to, nicméně z lékařského hlediska je schopna zvládat základní životní potřebu stravování. K základní životní potřebě h) péče o zdraví posudková komise konstatovala, že dle výsledku sociálního šetření si žalobkyně léky připravuje a dává sama, rovněž je i sama užije, má o nich přehled, zná svůj zdravotní stav, zvládá tuto základní životní potřebu. Dle posudkové komise se u žalobkyně jedná o závislost na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II – středně těžká závislost, neboť nezvládá celkem 6 základních životních potřeb pod písm. a), e), f), g), i), j).

10. Z odůvodnění žalovaného je zřejmé, že žalovaný vycházel z předmětného posudku PK MPSV, z něhož citoval. Žalovaný považoval posudek posudkové komise za úplný a přesvědčivý. Dle žalovaného je z posudku zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela a jak podklady vyhodnotila. Odkazem na posudek PK MPSV žalovaný uzavřel, že žalobkyně je osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve II. stupni – středně těžká závislost, neboť z důvodu nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 6 základních životních potřeb: a) mobilita, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. K základní životní potřebě d) stravování žalovaný citoval závěry posudku PK MPSV. Tvrzení žalobkyně, že tuto základní životní potřebu nezvládá, je v rozporu s objektivními lékařskými nálezy. Žalovaný rovněž citoval zjištění ze sociálního šetření ze dne 23. 10. 2019. K základní životní potřebě h) péče o zdraví žalovaný rovněž citoval jednak výsledky sociálního šetření a závěry posudkové komise.
11. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby, b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost) jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

12. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnosti zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.
13. Podle § 9 odst. 4 téhož zákona, při hodnocení schopností zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
14. Podle § 9 odst. 5 téhož zákona, pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.
15. Podle § 9 odst. 6 téhož zákona, bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí předpis. Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.
16. Krajský soud předně konstatuje, že žalobní námitky žalobkyně se týkají sporných základních životních potřeb d) stravování a h) péče o zdraví. Krajský soud předesílá, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné osoby (§ 7 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů), přičemž stupně závislosti jsou rozděleny podle počtu základních životních potřeb, jež daná osoba není schopna zvládat (§ 8 odst. 2 zákona o sociálních službách). Obsah základních životních potřeb, jichž je celkem 10: mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost - § 9 odst. 1 písm. a) – j) zákona o sociálních službách, je konkretizován výčtem aktivit v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. Podle § 2a vyhlášky č. 505/2006 Sb., pro závěr, že posuzovaná osoba je při zajištění některé z životních potřeb závislá na pomoci jiné fyzické osoby, postačuje, pokud posuzovaná osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat danou základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb.
17. Při rozhodování o příspěvku na péči je zásadním a rozhodujícím důkazem posudek o závislosti osoby. Je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevyvstávaly žádné další pochybnosti. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, které způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, totiž správní orgán nemůže nahradit vlastní úvahou, pro niž nemá potřebnou odbornou erudici (viz například rozsudek NSS č. j. 6 Ads 299/2014-25).

18. Co se týká základní životní potřeby h) péče o zdraví, pak podle přílohy 1 – vymezení schopnosti zvládat základní životní potřeby – vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, se za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu, považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky. Dle názoru soudu posudková komise dostatečně vysvětlila v souladu s těmito úkony potřebnými ke zvládnutí této základní životní potřeby závěr o tom, že žalobkyně zvládá základní životní potřebu h) péče o zdraví, což ostatně žalobkyně sama potvrdila i při sociálním šetření. Žalobkyně sdělila v rámci sociálního šetření, že si léky připravuje a dává sama, rovněž je sama i užije, má o nich přehled, zná svůj zdravotní stav. To žalobkyně potvrzuje i v žalobě. Pokud současně v žalobě namítá, že potřebuje doprovod k lékaři, a to zejména k těžkému postižení pohybového aparátu a problémy s karpálními tunely, třesem rukou, pak se jedná o skutečnosti, které byly zohledněny v rámci základní životní potřeby mobilita a nespádají pod aktivity významné z pohledu základní životní potřeby h) péče o zdraví.
19. Krajský soud naopak nesouhlasí s posouzením základní životní potřeby d) stravování posudkovou komisí. Dle názoru soudu posudková komise se vůbec nezabývala jednotlivými aktivitami dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb. ve vztahu k uvedené namítané základní životní potřebě a k otázce, zda žalobkyně zvládá jednotlivé aktivity v přijatelném standardu a z jakých důvodů. Takové vyjádření posudkové komise v posudku schází. Přijatelným standardem se přitom podle § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb. rozumí zvládnutí základní životní potřeby v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý, a který umožňuje, aby tato potřeba byla zvládnuta bez každodenní pomoci jiné osoby. Podle přílohy 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách se za schopnost zvládat základní životní potřebu d) stravování považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se napít, dodržovat stanovený dietní režim. Žalobkyně sice v rámci sociálního šetření dne 23. 10. 2019 uváděla, že si z nakoupených surovin dokáže nachystat jednoduchou snídani a večeři, ale že to nedělá, všechno připravuje sestra, která jí nosí obědy a připravuje na stůl, žalobkyně sdělila, že si také sama dokáže oběd ohřát v mikrovlnné troubě, naporcuje si stravu, dokáže použít i příbor, snaží se dodržovat pitný režim, uchopí hrnek s tekutinou a napije se, kávu a čaj si uvaří, nemá dietní stravování, nicméně posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobkyně až jeden rok poté dne 22. 10. 2020. Jednání posudkové komise žalobkyně byla přítomna a naopak posudkové komisi na dotaz, jaké má subjektivní potíže, kromě jiného zmínila, že má na ruku karpální tunely, mívá křeče v ruce, obědy jí vaří pečovatelka, která jí jídlo nachystá na stůl, chléb je schopna si namazat vsedě, čaj si neuvaří, protože se bojí, už 2 x se spálila a má obavy z možnosti opaření. V lékařské zprávě MUDr. Š., z níž posudková komise rovněž vycházela, jak plyne z podkladů pro rozhodnutí specifikovaných v posudku, kterážto lékařská zpráva je i součástí správního spisu, přičemž se jedná o zprávu z ortopedické ambulance se rovněž uvádí, že žalobkyně si stěžovala na padání věcí z rukou při syndromu karpálních tunelů. Údaj o mrtvení rukou je obsažen i v lékařském nálezu shodného lékaře z 10. 1. 2019, který byl rovněž součástí podkladů, z nichž posudková komise měla vycházet. Posudková komise se přitom omezila toliko na strohý závěr, že tvrzení žalobkyně, že nezvládá uvedenou základní životní potřebu stravování, je v rozporu s objektivními lékařskými nálezy s tím, že ty neprokazují těžké nebo úplné omezení hybnosti horních končetin. I v odvolání proti rozhodnutí Úřadu

práce České republiky – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 9. 7. 2020 namítala, že má problémy s karpálními tunely, neudrží dlouho nic v rukou, má třes v rukou, jídlo a pití jí chystá druhá osoba. Posudek posudkové komise se však závěry plynoucími z výše citovaných lékařských nálezů a žalobkyní tvrzeným zhoršeným zdravotním stavem (mrtvení rukou, třes rukou, problémy s karpálními tunely), které nepochybně mají význam pro posouzení základní životní potřeby za d) stravování, zejména pro hodnocení otázky, zda žalobkyně je schopna si sama nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, nezabýval a v posudku schází detailnější argumentace, která by vyloučila pochybnosti o tom, zda žalobkyně i přes uvedené zcela objektivně zjištěné zdravotní problémy zvládá všechny aktivity v rámci této základní životní potřeby, a to v kvalitě a způsobem, který je běžný a obvyklý. V tomto směru je tedy posudek posudkové komise neúplný a nepřesvědčivý, a jestliže žalovaný z tohoto posudku vycházel, pak je nutno dospět k závěru, že nenaplnění požadavku úplnosti a přesvědčivosti posudku je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Napadené rozhodnutí tak bylo nutno zrušit a v dalším řízení bude třeba posudkové závěry posudkové komise doplnit ve vztahu k základní životní potřebě d) stravování tak, aby z nich bylo zřejmé, z jakých důvodů žalobkyně zvládá či nezvládá bez pomoci jiné osoby aktivity v rámci uvedené životní potřeby.

20. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšné žalobkyni prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 8. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně